

Lapsiseksimatkailu – Mitä maailmassa tehdään sen vähentämiseksi

Tiina Muukka

Opinnäytetyö
Matkailun koulutusohjelma
2014

Koulutusohjelma

Tekijä tai tekijät Tiina Johanna Muukka	Ryhmä tai aloitusvuosi 2010
Opinnäytetyön nimi Lapsiseksimatkailu – Mitä maailmassa tehdään sen vähentämiseksi	Sivu- ja liitesivumäärä 34+1
Ohjaaja tai ohjaajat Hannele Hillu-Kuitunen, Eva Holmberg <p>Opinnäytetyöni aiheena on lapsiseksimatkailu ja se mitä maailmassa tehdään ilmiön vähentämiseksi. Tavoitteenani oli tutkia millaisia järjestöjä ja yrityksiä maailmalla on, jotka työskentelevät lapsiseksimatkailun sekä muiden lasten kaupallisen hyväksikäytön muotojen vähentämiseksi. Tutkin myös minkälaisia konkreettisia toimenpiteitä kukin järjestö tai yritys käyttää ilmiön vähentämiseksi ja millaisia kampanjoita tai aloitteita, yhteistyökumppaneita sekä tulevaisuuden suunnitelmia toimijoilla on.</p> <p>Opinnäytetyöni teoriaosuudessa kerron hieman yleisesti seksimatkailusta sekä myös lapsiseksimatkailusta. Lisäksi teoriaosuudessa kerron valitsemistani järjestöistä ja heidän toimistaan sekä suunnitelmistaan. Työn empiirisen osuuden suoritin tekemällä kvalitatiivisen tutkimuksen haastattelemalla suomalaista matkayhtiötä sekä tekemällä sisällönanalyysiä.</p> <p>Tutkimustuloksista kävi ilmi että vaikka monet suomalaiset yritykset kokivat, että lapsiseksimatkailu on vakava ongelma, on se myös jokseenkin epätuttu aihe vielä Suomessa. Monet yritykset kuitenkin tekevät yhteistyötä kansainvälisten järjestöjen sekä aloitteiden kanssa ja Suomessakin on omia aloitteita ilmiön vähentämiseksi. Maailmalla on useita kymmeniä, jos ei satojakin erilaisia järjestöjä, jotka tekevät työtä lapsiseksimatkailun vähentämiseksi. Tärkeimpiä toimia, joita järjestöt harjoittavat, olivat asiasta tiedottaminen matkailijoille ja paikallisille ihmisille, matkailualalla ja järjestöissä työskentelevien ihmisten kouluttaminen toimimaan epäillyissä hyväksikäyttötapauksissa, uhrien suojeleminen ja hyväksikäyttäjien kiinnisaaminen sekä yhteistyökumppaneiden lisääminen.</p>	
Asiasanat Seksimatkailu, Lapsiseksimatkailu, seksuaalinen hyväksikäyttö	

Degree programme

Author or authors Tiina Johanna Muukka	Group or year of entry 2010
The title of thesis Child sex tourism, what is being done in the world to stop it	Number of pages and appendices 34+1
Supervisor or supervisors Hannele Hillu-Kuitunen, Eva Holmberg	
<p>The aim of this thesis was to examine different organisations world-wide that battle the phenomenon of child sex tourism as well as the actions that have been taken to end this problem. The aim was also to investigate different initiatives, campaigns, cooperation partners and future plans all these organisations possess.</p> <p>The theoretical framework presented the concept of sex tourism in general as well as child sex tourism as a phenomenon. The organisations chosen for this study were also introduced, presenting their actions and plans. The methodological approach of the study was qualitative and information was gathered by conducting an interview and employing contents analysis.</p> <p>The results of my study revealed that even though many Finnish businesses regard child sex tourism a serious problem, there are still some instances that have never tackled this question. There are, however, numerous world-wide organisations that battle against this phenomenon and there are also campaigns in Finland aiming at decreasing the problem. Around the world there are tens or even hundreds of different organisations and enterprises that fight against child sex tourism. The most important actions taken by these organisations include sharing information on child sex tourism to people and businesses, training employees that work in the travel industry, helping victims of child sex tourism, spotting the abusers and finding new partners of cooperation.</p>	
Key words Sex tourism, child sex tourism, sexual exploitation	

Sisällys

Tiivistelmä

Abstract

1 Johdanto.....	1
2 Seksimatkailu.....	3
2.1 Yleistä seksimatkailusta.....	3
2.2 Lapsisexualmatkailu.....	3
3 Organisaatiot.....	8
3.1 Ecpat.....	8
3.1.1 Tulevaisuus.....	9
3.1.2 Mitä matkailuala voi tehdä?.....	10
3.2 The code- ohjelmisto.....	11
3.3 World tourism organisation (UNWTO).....	12
3.4 IBCR.....	13
3.5 APLE.....	14
3.6 Terre Des Hommes.....	16
3.7 UNICEF.....	18
4 Tutkimusmenetelmä ja aineisto.....	20
4.1 Kvalitatiivinen tutkimus.....	20
4.2 Tutkimuksen toteutus.....	21
5 Tutkimustulokset.....	23
5.1 Haastateltavan esittely.....	23
5.2 Yleisyys ja leviäminen.....	23
5.3 Konkreettiset toimet lapsisexualmatkailun estämiseksi.....	23
5.4 Tulevaisuus.....	25
5.5 Organisaatiot.....	26
6 Johtopäätökset.....	28
Lähteet.....	31
Liitteet.....	35
Liite 1.....	35

1 Johdanto

Sain aiheen opinnäytetyöhöni Reilun Matkailun yhdistykseltä. Yhdisty haluaa jonkun tutkivan, mitä maailmalla tehdään lapsiseksimatkailun vähentämiseksi. Mielestäni aihe oli erittäin mielenkiintoinen ja koska aiheesta ei vielä ole kovin monta tutkimusta tehty, halusin tutustua siihen tarkemmin. Tutkimukseni tavoitteena on selvittää, millaisia yrityksiä sekä järjestöjä maailmalla on, jotka taistelevat lapsiseksimatkailua vastaan, tutustua niihin tarkemmin ja sitä kautta selvittää, mitä maailmalla tehdään ilmiön vähentämiseksi. Tutkimusmenetelminä käytän sisällönanalyysiä sekä teemahaastattelua.

Koska minulla ei ollut mahdollisuutta lähteä ulkomaille haastattelemaan järjestöjä, joista olisi ollut eniten hyötyä opinnäytetyöni kannalta, päätin ottaa yhteyttä moniin suomalaisiin yrityksiin, järjestöihin ja henkilöihin. Lukuisien yhteydenottojen jälkeen sain monia kieltäytyviä vastauksia ja joihinkin yhteydenottoihin en saanut vastauksia ollenkaan. Osa yrityksistä myös ohjasi minut tutustumaan internetsivuiltansa löytyviin tiedotteisiin, mutta eivät ehtineet tai tahtoneet vastata haastatteluuni. Tjäreborg oli ainoa yritys, joka vastasi myönteisesti haastattelupyyntöni. Opinnäytetyöni aiheena kuitenkin on tutkia mitä maailmalla tehdään lapsiseksimatkailun vähentämiseksi ja keskittymällä laajasti sisällönanalyysiin olenkin mielestäni löytänyt paljon tietoa ilmiöstä.

Tutkimusongelmanani on selvittää, mitä toimenpiteitä maailmalla eri yrityksissä ja järjestöissä tehdään lapsiseksimatkailun vähentämiseksi. Tavoitteena on kartoittaa toimijoita, jotka työskentelevät ilmiön torjumiseksi ja selvittää, millaisia konkreettisia toimia ja aloitteita heillä on. Tavoitteenani on myös tutustua joihinkin kotimaisiin yrityksiin ja selvittää hieman, millaisia tavoitteita heillä on lapsiseksimatkailun torjumisen saralla ja miten suurena ongelmana he kokevat ilmiön.

Tutkimukseni keskittyy pääasiassa lapsiseksimatkailun estämiseen ja niiden toimijoiden kartoittamiseen, jotka tekevät työtä ilmiön vähentämiseksi. Ei niinkään itse seksimatkailijoihin tai heidän motiiveihinsa. Työni myös keskittyy suurimmilta osin ulkomailla toimiviin järjestöihin, sillä siellä ongelma on paljon suurempi kuin esimerkiksi Suomessa ja siellä myös asian torjuminen on eri tasolla kuin Suomessa. Haastateltavani on kuitenkin suomalainen yritys joten hieman myös suomalaisten yritysten tilanteesta ja näkökan-

noista on sisällytetty työhöni. En kuitenkaan lähtenyt kovinkaan tarkasti kartoittamaan kaikkien suomalaisten matkailualalla toimivien yritysten tiedotteita siitä, mitä ne tekevät lapsiseksimatkailun vähentämiseksi, vaan keskityin suurimmaksi osaksi ulkomaisiin järjestöihin, sillä koin sen olevan tärkeämpää työni kannalta.

2 Seksimatkailu

Tässä luvussa kerron hieman yleistä tietoa seksimatkailusta sekä lapsiseksimatkailusta.

2.1 Yleistä seksimatkailusta

Seksimatkailu tarkoittaa yksilön matkustamista oman maansa rajojen sisällä tai niiden ulkopuolelle tarkoituksenaan harjoittaa seksuaalisia kanssakäymisiä matkallansa. Seksimatkailijoita on sekä miehiä että naisia, ja heidän kohteinaan on sekä lapsia että aikuisia. Seksimatkailu on yleistä kehitysmaissa, ja sitä on vaikea pysäyttää tai hallita. Suuri osa seksimatkailijoista on aikuisia miehiä, jotka matkustavat varakkaammista hyvinvointivaltioista kehitysmaihin, joissa lakeja ei valvota niin tiukasti, ja prostituoituja on tarjolla runsaasti eikä heidän palveluistaan tarvitse maksaa suuria summia rahaa. Suuri osa seksimatkailijoista tulevat Amerikan maista, mutta myös esimerkiksi Japanista ja Australiasta ovat lähtöisin monet seksimatkailijat. Seksiturismi tuottaa paljon rahaa sekä sen parissa toimiville yksilöille, yhteisöille että myös monille valtioille, jotka ovat tulleet jopa riippuvaisiksi sen tuottamista tuloista. Seksimatkailua esiintyy ympäri maailmaa, mutta yleisesti tiedostettuja suosittuja kohdemaita ovat esimerkiksi Brasilia, Dominikaaninen tasavalta, Kenia, Thaimaa, Kolumbia, Alankomaat ja Indonesia. (The richest 2014.)

2.2 Lapsiseksimatkailu

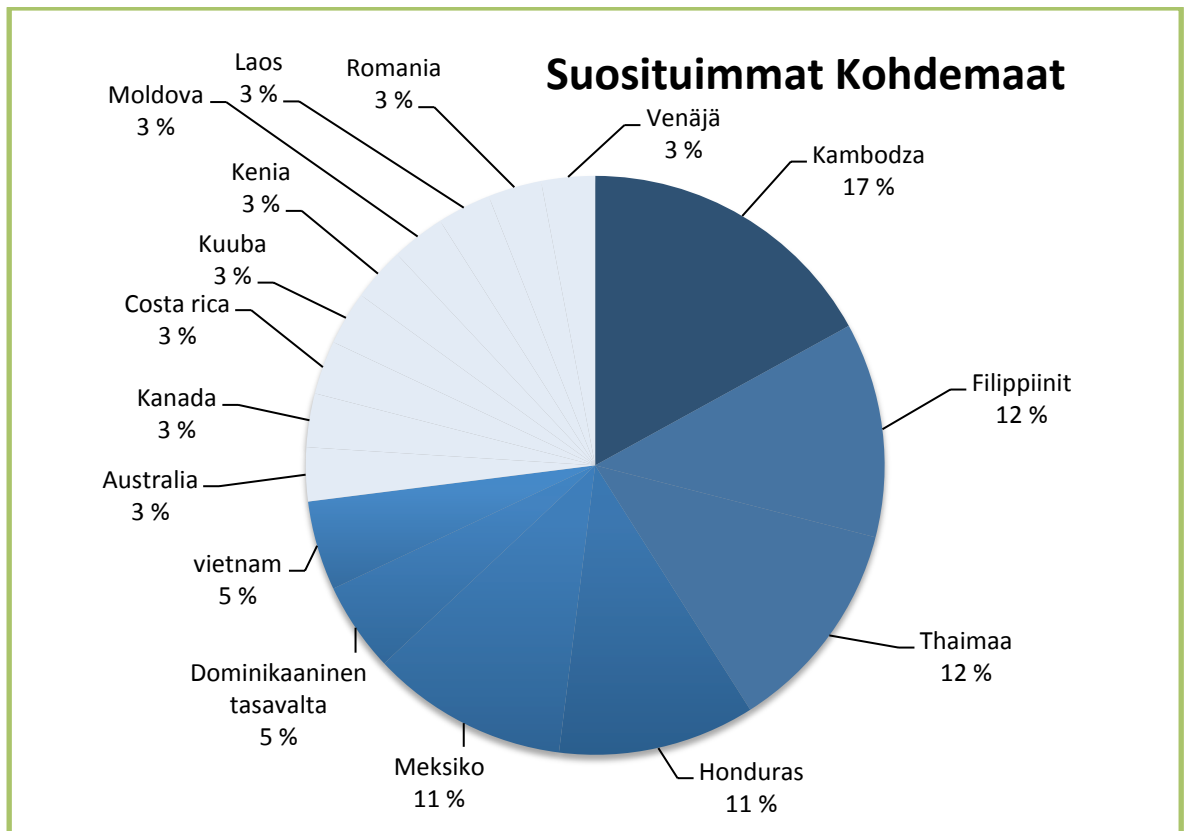
Lapsiseksimatkailu tarkoittaa tapausta, jossa yksilö matkustaa oman maansa rajojen sisällä tai ulkomaille tarkoituksenaan olla seksuaalisissa kanssakäymisissä lasten kanssa. Lapsiseksimatkailijat voivat olla yksilöitä, jotka suosivat lapsia seksimatkustuksessa tai seksimatkailijoita, jotka tilaisuuden tullen päätyvät hyväksikäyttämään lapsia tai tekevät niin kokeilunhalusta. Halpojen lentomatkojen nopea kansainvälinen lisääntyminen on edesauttanut useampien turistien pääsyn useampiin eri kohteisiin mukaan lukien mahdolliset lapsiseksimatkailijat. (Ecpat 2013.)

Vaikka lapsiprostituutio ja lapsiseksimatkailu ovat lailla kiellettyjä useimmissa maissa, koskettaa tämä ilmiö jopa kahta miljoonaa lasta ympäri maailmaa. Määritelmät siitä mikä määritellään lapseksi vaihtelevat maittain, mutta yleensä raja on joko 16 tai 18 vuot-

ta. Lapsiseksimatkailu on bisnes, joka liikuttaa rahaa miljardien dollareiden edestä. Vaikka lapsiseksimatkailusta tulee usein ensimmäisenä mieleen hyvinvointivaltioista köyhempiin maihin matkustavat miehet, matkustavat monet lapsiseksimatkailijat myös vain kotimaassaan tai kotikaupungissaan. Ulkomaille matkustavat lähtevät usein tarkoituksenaan lasten hyväksikäyttö, mutta monet myös päätyvät kokeilemaan sitä tilaisuuden tullessa vastaan, vaikka eivät olisikaan alun perin matkustaneet sitä varten. Yhteistä näillä eri hyväksikäyttäjien tyypeillä on se, että he käyttävät hyväkseen matkailualan palveluita sekä liikenneyhteyksiä löytääkseen uhreja matkustuskohteesta. Juuri tästä syystä on tärkeää, että matkailualan yritykset ottavat käyttöön keinoja lasten hyväksikäytön taistelua vastaan. Lapsiseksimatkailijoita tulee kaikkialta maailmasta ja kaikista kulttuureista, ikäluokista, ammateista sekä sosiaalisista luokista. Pääpiirteittäin lapsiseksimatkailijat voidaan jakaa kolmeen eri luokkaan. Ensimmäinen luokka on pedofiilit eli hyväksikäyttäjät, jotka ovat erityisesti mieltyneet alle teini-ikäisiin lapsiin. Toinen luokka on hyväksikäyttäjät jotka suosivat teini-ikään ylittäneitä tai sen ylittäneitä lapsia. Viimeisenä luokkana on hyväksikäyttäjät, jotka tilaisuuden tullen päätyvät käyttämään lapsiprostituoitujen palveluita, vaikka se ei välttämättä matkan alkuperäinen tarkoitus olisi ollutkaan. (Ecpat 2008.)

Kun amerikkalaiset sotilaat 1950-luvulla matkustivat Kaakkois-Aasiaan, myös prostituution kysyntä alueella kasvoi huomattavasti. Monia bordelleja, baareja, klubeja sekä hierontapaikkoja perustettiin Thaimaan sekä Vietnamin alueille. Myös lapsiprostitutiion määrä kasvoi silloin huomattavasti. Myöhemmin lapsiseksimatkailun kohdemaat ovat levinneet laajemmille alueille, ja esimerkiksi Pohjois-Amerikasta lähtöisin olevat seksimatkailijat matkustavat nykyisin usein Kaakkois-Aasian lisäksi myös Väli-Amerikan maihin sen läheisyyden vuoksi, kuten kuvio 1. osoittaa. Yleisesti ottaen lapsiseksimatkailua ilmenee paljon esimerkiksi Intiassa, Brasiliassa, Etelä- sekä Väli-Amerikassa, Thaimaassa, Filippiineillä, Vietnamissa, Kambodzhassa sekä Costa Ricalla. Kun lainvalvontaa on lisätty maissa ja alueilla, joilla tiedetään lapsiseksimatkailua tapahtuvan paljon, ovat hyväksikäyttäjät levittäytyneet laajemmille ja uusille alueille, kuten Afrikan syrjäisemmille seuduille. Thaimassa on arvioitu, että 40 % prostituoiduista on lapsia. Lapsiseksimatkailun uhrien määrä kasvaa jatkuvasti, sillä matkailualan laajeneminen ja kaupan globalisoituminen mahdollistavat seksimatkailijoiden pääsemisen laa-

jemmille alueille. Myös lentohintojen lasku sekä monet muut asiat vaikuttavat siihen, että tämä useita vuosikymmeniä sitten alkanut ilmiö kasvaa jatkuvasti. (Abcnews 2007.)

Kuvio 1. Amerikkalaisten lapsiseksimatkailijoiden suosituimmat kohdemaat (Defence for children 2013.)

Lapsiseksimatkailuun vaikuttavat monet sosiaaliset sekä taloudelliset asiat. Koulutuksen puute, tyttölasten syrjintä, laajalle levinnyt köyhyys, vähäinen lainvalvonta, poliittinen korruptio sekä internetin tuoma mahdollisuus tiedon levittämiseen ovat kaikki tekijöitä, jotka mahdollistavat lapsien hyväksikäytön ja ajavat yhä useampia uhreja sille tielle. Monet kokeneet lapsiseksimatkailijat kirjoittavat internetiin vinkkejä siihen, mistä löytää helppoja ja halpoja kohteita. Monet lapset on pakotettu seksityöläisiksi ja monet perheet jopa myyvät lapsiaan siihen tarkoitukseen tulojen puutteessa. Lapsia myös houkutteellaan seksityöläisiksi lupaamalla heille työpaikkoja kaupungista ja sitten pakottamalla heidät seksityöläisiksi. Hyväksikäyttäjät etsivät lapsia kaduilta, rannoilta, hotelleista, karaokebaareista, bordelleista ja monista muista paikoista. (Office of the high commissioner for human rights 2014.) Hyväksikäyttäjät saattavat myös tehdä itsensä tutuiksi

lapsen sekä perheen kanssa luvaten taloudellista apua perheelle tai lapselle. Monet seksimatkailijat kokevat, etteivät he aiheuta haittaa ihmisille, joilta ostavat seksipalveluita, sillä uskovat, että prostituoidut ovat itse valinneet ammattinsa, vaikka asia ei useinkaan näin ole. He myös uskovat auttavansa köyhiä naisia ja lapsia taloudellisesti ja ajattelevat, ettei uhreilla olisi varaa ruokaan, jos he eivät antaisi rahaa seksipalveluita vastaan. Monilla seksimatkailijoilla on myös sellainen käsitys kohdemaasta, että siellä seksipalveluiden osto ja lasten hyväksikäyttö ei olisi mitenkään tavallisesta poikkeavaa, vaan normaali käytäntö ja he eivät siksi koe tekevänsä mitään väärää. (Protection project 2010.)

Lapsiseksimatkailulla on monia haittavaikutuksia maiden hyvinvoinnille, mutta suurimman haitan kokevat tietysti uhrin itse. Paikoissa, joissa lapsiseksimatkailua ja lasten hyväksikäyttöä tapahtuu paljon, pidetään usein kaikkia valkoihoisia miespuolisia matkailijoita mahdollisina hyväksikäyttäjinä. Tästä johtuen myös mahdollisia alueelle saapuvia valkoihoisia virkamiehiä paheksutaan, mikä voi aiheuttaa ongelmia maan taloudelle sekä myös lailliselle matkailutoiminnalle. Koska koulutusta on vähän, ovat uhrin tietämättömiä terveysriskeistä, joita seuraa seksuaalisista kanssakäymisistä. On olemassa jopa paikkoja, joissa uskotaan seksin harrastamisen neitsyen kanssa parantavan sukupuolitauteja ja että lapset eivät voi saada sukupuolitauteja, jolloin kanssakäymiset heidän kanssaan olisivat turvallisempia. Tämä tietysti levittää edelleen vaarallisia sukupuolitauteja kuten aidsia. Muita mahdollisia haittavaikutuksia ovat esimerkiksi huumeriippuvuus, raskaus, syrjintä ja jopa kuolema. Monia lapsia rangaistaan hakkaamalla ja nälännyttämällä heitä, jos he eivät onnistu tienamaan tarpeeksi rahaa. (Docstoc 2013.)

Uhrien auttaminen ja varsinkin löytäminen voi olla useinkin hyvin vaikeaa. Monet lapset eivät koe olevansa hyväksikäytön uhreja ja he kokevat, ettei heitä ole pelastettu vaan että heiltä on otettu pois ainoa mahdollisuutensa elättää itsensä ja perheensä. Usein lapset katoavat turvapaikoista, joihin heidät on viety palaten takaisin kadulle, parittajan luo tai bordelliin. Monet hyväksikäyttäjät lahjoivat perheen, josta lapsi on kotoisin, jotta perhe ja lapsi ei todista hyväksikäyttäjää vastaan. Monet lapset eivät yksinkertaisesti uskalla kertoa kokemuksistaan, sillä he pelkäävät hyväksikäyttäjää ja heidän reaktioitaan. Monet uhrin ovat myös olleet tekemisissä niin monen hyväksikäyttäjän kanssa, etteivät enää muista yksittäisiä tapauksia eivätkä sen vuoksi osaa kertoa niistä. Uhrien tunnistaminen voi olla monissa kohteissa hyvin hankalaa, sillä syntymätodistukset ovat monissa

kohdemaissa hyvin epäluotettavia tai voivat puuttua kokonaan. Kaikki nämä edellä mainitut syyt edesauttavat sitä, että syyllisiä on vaikea saada kiinni ja uhreja on vaikea löytää ja auttaa. (Ecpat 2008.)

Hyväksikäyttäjiä on usein myös vaikea löytää, sillä he valitsevat majapaikakseen usein jonkin pienen ja syrjäisemmän hotellin, jossa valvonta ei ole läheskään yhtä tarkkaa kuin esimerkiksi matkanjärjestäjien suosimissa all-inclusive-hotelleissa tai muissa vastaavissa korkeamman tason hotelleissa. Monet seksimatkailijat majoittuvat myös paikallisten luona kotimajoituksessa tai jopa muiden seksimatkailijoiden pitämässä majapaikoissa. Yksi ongelmista on myös se, että lähetystöt ja konsulaatit harvoin tekevät yhteistyötä lapsiseksimatkailun vastaisien kampanjoiden kanssa eivätkä useinkaan halua ottaa kantaa lapsiseksimatkailun estämiseen. Tämä johtaa siihen, että lähetystöjä on joskus syytetty epäiltyjen hyväksikäyttäjien vapaaksi päästämisestä, ennen kuin heidät on asetettu oikeuden eteen. (Protectionproject 2010.)

3 Organisaatiot

Monissa Euroopan maissa ihmiset ovat tietoisia lapsiseksimatkailusta ja siihen liittyvistä ongelmista, mutta kovinkaan monet eivät kuitenkaan tiedä sitä vastaan taistelevista organisaatioista, tapahtumista, tiedotteista ja siitä, mitä jokainen voi omalta osaltaan tehdä. Monet maat ovat ottaneet käyttöön lakeja, jotka sallivat maiden syyttää heidän kansalaisiaan lasten hyväksikäytöstä, vaikka se ei olisikaan tapahtunut syytetyn kotimaassa ja vaikka kohdemaan laki sallisikin lasten hyväksikäytön. Myös monia muita toimia on otettu käyttöön eri maissa. Esimerkiksi Thaimaassa on työskennelty paljon jotta bordelleja saataisiin suljetuksi, lapsiseksimatkailusta tiedotettaisiin enemmän ihmisille ja uhrit saisivat riittävästi apua. Brasiliassa on järjestetty kansallinen tiedotuskampanja seksituumismista, ja Gambiassa on luotu kuumalinja, johon turistit tai asukkaat voivat soittaa viranomaisille todistaessaan jotakin seksimatkailuun liittyvää. Senegal on perustanut maan poliisivoimiin lapsiseksimatkailun vastaisen yksikön, jolla on toimistot kahdessa suosituksessa turistikohteessa. Italiassa taas on otettu käyttöön laki, jonka mukaan matkanjärjestäjien on annettava matkalippujen yhteydessä matkustajille myös esite maan lainsäädännöstä lasten hyväksikäyttöön liittyen. (Cpiu 2013.)

3.1 Ecpat

Nimi Ecpat tulee sanoista End Child Prostitution, Child Pornography and Trafficking of children for sexual purposes. Ecpat on kansainvälinen organisaatioiden verkosto lapsiseksimatkailun poistamiseksi maailmasta. Järjestö pyrkii takaamaan, että lapset kaikkialla voisivat elää turvassa kaikelta kaupalliselta seksuaaliselta hyväksikäytöltä. (Douglas 2001, 399.)

Ecpat perustettiin vuonna 1990 Bangkokissa ja se oli alun perin kampanja, jolla pyrittiin poistamaan lapsiprostituutio Aasian matkailusta. Vuonna 1996 Ruotsissa pidetyssä CSEC:n maailmankongressissa kuitenkin päätettiin Ecpatista tehdä maailmanlaajuinen liike lasten hyväksikäytön estämiseksi, ja nykyään se toimiikin 65:ssä eri maassa. (Ecpat 2013.)

Ecpat-organisaatiolla on monia saavutuksia lapsiseksiturismin estämisen saralta ympäri maailmaa. Lainopillisesti saavutuksia on merkittävästi:

- Kaikilla valtioilla on lakeja lasten seksuaalisen hyväksikäyttäjien rankaisemiseksi.
- 44 valtiossa on otettu käyttöön lakeja, joiden mukaan on sallittua rangaista oman maan kansalaisia muissa maissa tapahtuneista lasten seksuaalisista hyväksikäytöistä.
- Useissa maissa on lakeja, jotka estävät yhtiöitä tukemasta tai markkinoimasta lapsiseksimatkailua.
- Lait voivat rangaista hotellien omistajia, jos he sallivat lasten seksuaalisen hyväksikäytön hotelleissaan.
- Jos henkilö on tunnetusti lasten seksuaalinen hyväksikäyttäjä, jotkin maat voivat estää hänen matkustamisensa muihin maihin estääkseen mahdolliset tulevat hyväksikäytöt.
- Joissain maissa seksuaalisen hyväksikäytön uhrien on mahdollista saada korvauksia kokemistaan vääryyksistä.
- Suurin osa maista on asettanut lasten seksuaalisen hyväksikäytön rangaistavaksi rikokseksi ja lisäksi rangaistukset on asetettu vakaviksi. (Ecpat 2008.)

Lakien lisäksi myös monia muita saavutuksia lapsiseksimatkailun estämiseksi on saatu aikaan. Monenlaisia erilaisia sopimuksia sekä ohjeistuksia on laadittu, jotta ihmiset osaisivat toimia oikein lapsiseksimatkailun estämiseksi. (Ecpat 2009a.)

3.1.1 Tulevaisuus

Ecpatin mukaan tulevaisuudessa on tärkeää säilyttää kaikki tähänastiset saavutukset. Kaikki tämänhetkiset projektit sekä aloitteet on säilytettävä myös tulevaisuudessa ja niiden eteneminen on varmistettava. Aloitteiden ja projektien tähänastiset saavutukset ovat hyödyttömiä, jos niistä ei jatkossakin pidetä huolta. Valtioiden on hyvä nähdä lapsiseksiturismin lopettaminen jatkuvasti yhtenä tärkeimmistä asioista. Tulevaisuudessa uusia projekteja ja aloitteita on hyvä kehittää ja jo olemassa olevia projekteja pitää yrittää levittää laajemmalle ja useampien ihmisten tietoisuuteen. (Ecpat 2009b.)

Lapsiseksiturismin sekä muiden lasten hyväksikäytön muotojen suosio ei tule vähene-
mään, ennen kuin asenteet lapsia kohtaan muuttuvat ja lasten hyväksikäytön hyväksyn-
tä loppuu kokonaan. Tämän takia tulevaisuudessa ja jo nyt pitäisi tehdä enemmän, jotta
sekä turistit että kohteissa työskentelevät ihmiset ymmärtäisivät, ettei lasten seksuaali-
nen hyväksikäyttö ole hyväksyttävää ja että se johtaa vakaviin rangaistuksiin. Ihmisiä
pitää myös kannustaa ilmoittamaan rohkeammin viranomaisille kohdatessaan hyväksi-
käyttöä. Valtiolla ja lainsäädännöllä on myös oma vastuunsa hyväksikäyttäjien rankai-
semisessa ja heidän sijaintinsa seuraamisessa, jotta tulevat hyväksikäyttötapaukset voi-
taisiin estää. Koulujen tehtävänä on opettaa lapsille turvallisuudesta, jotta he ymmärtäi-
sivät omat oikeutensa ja osaisivat ilmoittaa jos heille on tehty pahaa. (Ecpat 2009b.)

Teknologian kehittyessä tulee jatkuvasti uusia mahdollisuuksia ja tapoja käyttää sitä
hyödyksi lapsiseksimatkailun vähentämisessä. Valitettavasti teknologia tuo myös hyväk-
sikäyttäjille uusia tapoja jatkaa toimintaansa sekä välttää kiinnijäämistä. Tämän takia
lapsiseksimatkailua vastaan taistelevien tahojen täytyy jatkuvasti olla teknologisesti hy-
väksikäyttäjää edellä voidakseen ennaltaehkäistä mahdollisimman monia tapauksia sekä
saadakseen kiinni mahdollisimman monia hyväksikäyttäjää. (Ecpat 2009b.)

3.1.2 Mitä matkailuala voi tehdä?

Ecpat on myös antanut matkailualan toimijoille ohjeita siihen, mitä he voivat tehdä
ongelman vähentämiseksi. Ecpatin mukaan turismi ei ole syyppää lasten seksuaaliseen
hyväksikäyttöön, mutta hyväksikäyttäjät ottavat kuitenkin kaiken hyödyn irti matkai-
lualan tarjoamista mahdollisuuksista, kuten hotelleista, yökerhoista ja ravintoloista.
Matkailualan toimijoiden on kuitenkin mahdollista torjua lapsiseksimatkailua kehittä-
mällä käytäntöjä sekä ohjelmia tukeakseen kansainvälisiä toimia. Hotellit ja muut yrityk-
set voivat esimerkiksi olla mukana antamalla tietoja viranomaisille, tukemalla apua tar-
vitsevia lapsia, antamalla koulutusta ja työmahdollisuuksia niitä tarvitseville nuorille ja
viestimällä turisteille, ettei lasten seksuaalinen hyväksikäyttö ole hyväksyttävää. Ecpat -
ryhmät ympäri maailmaa ovat toimineet yhteistyössä eri matkailualan toimijoiden kans-
sa pysäyttääkseen lapsiseksimatkailijoiden toiminnan. Alalla käytettyjä toimia ovat olleet
esimerkiksi valvontajärjestelmien asentaminen, erilaiset käyttäytymissäännökset, lapsien

hyväksikäytön vastaiset julistukset, lennoilla näytettävät videot sekä matkailualan henkilökuntien ja matkailualan opiskelijoiden kouluttaminen toimimaan tilanteissa joissa epäilevät lapsiin kohdistuvaa hyväksikäyttöä. (Ecpat 2013.)

3.2 The code- ohjelmisto

The Code- ohjeisto on aloite, jonka päämääränä on välittää tietoisuutta, välineitä ja tukea lasten hyväksikäyttämisen vähentämiseen matkailualan toimijoille. Nimi The Code on lyhennys sanoista: The Code of Conduct for the Protection of Children from Sexual Exploitation in Travel and Tourism. The Code ohjeisto kehitettiin Ruotsin Ecpatin toimesta vuonna 1996, jolloin Tukholmassa järjestettiin ensimmäinen maailman kongressi lasten kaupallista hyväksikäyttöä vastaan. Ohjeisto pantiin toimeen ensimmäisen kerran vuonna 1998 kolmen johtavan ruotsalaisen matkanjärjestäjän toimesta, jonka jälkeen kansainvälinen Ecpat- verkosto adoptoi ohjeiston ja se levisi 42 maahan. Ohjeistosta onkin kehittynyt yksi maailman suositelluimmista työkaluista lapsiseksimatkailun vähentämiseksi. (The Code 2012.)

Vuodesta 2004 The Code on toiminut itsenäisenä organisaationa, jonka jäsenet tulevat sekä matkailualalta että muilta sektoreilta. Tänä päivänä The Code on tärkeä työväline matkailualan toimijoille, jotta he saavat lisättyä lasten suojelun hyväksikäytöltä omiin yhteiskuntavastuun sekä kestävän kehityksen aloitteisiinsa. Esimerkiksi Finnmatkat on yksi niistä yrityksistä, jotka kuuluvat The Code-ohjeiston piiriin. Kun yritys liittyy The Code- hankkeen piiriin, se sitoutuu noudattamaan kuutta askelta, joiden avulla pyritään suojelemaan lapsia hyväksikäytöltä. Näihin askeleisiin kuuluvat esimerkiksi työntekijöiden kouluttaminen lasten oikeuksista ja lasten hyväksikäytön torjumisesta, vuosittainen raportointi The Code-organisaatiolle sekä menetelmien ja käytäntöjen käyttöönotto lapsiseksimatkailun torjumiseksi. Myös monet Suomalaiset yritykset ovat ottaneet The Code-ohjeiston käyttöönsä ja toimivat näiden ohjeiden mukaan. (The Code 2012.)

3.3 World tourism organisation (UNWTO)

Maailman matkailujärjestö (World Tourism Organization, UNWTO) on Yhdistyneiden kansakuntien alainen järjestö. Tämä 155 jäsenmaan järjestö perustettiin vuonna 1975 hallitusten väliseksi järjestöksi. Järjestön tavoitteena on edistää ja kehittää matkailua sekä edistää taloudellista kehitystä. UNWTO uskoo, että matkailualalla on moraalinen vastuu sekä erityinen velvollisuus taistella lapsiseksimatkailua vastaan.

UNWTO on työskennellyt lasten suojelemiseksi kymmenen vuoden ajan yhteistyössä useiden hallitusten, kansainvälisten järjestöjen sekä kansalaisjärjestöjen kanssa. Vuodesta 1997 lähtien järjestön aloitteensa lasten seksuaalisen hyväksikäytön vähentämiseksi keskittyi lähinnä lapsiseksimatkailun torjumiseen ja vuodesta 2007 sen työ on keskittynyt myös muihin lasten seksuaalisen hyväksikäytön muotoihin kuten lapsikauppaan. Järjestön ja sen toimien tarkoituksena on levittää tietoisuutta lapsiseksimatkailusta, järjestää koulutusta matkailualalla työskenteleville ihmisille ja jatkaa ilmiön tutkimista. Myös tiedon ja tutkimustulosten raportointi ja julkaisu on yksi tärkeä osa heidän toimistaan. Verkoston vuosittaiset tapaamiset antavat mahdollisuuden kaikille matkailun parissa toimiville jakaa kokemuksiaan ja menetelmiään. Järjestö myös esittelee materiaaleja joilla pyritään lisäämään tietoisuutta lasten hyväksikäytöstä sekä esittelevät työkalujaan joilla torjuvat ilmiötä. (UNWTO 2014.)

UNWTO on myös työskennellyt tiiviissä yhteistyössä Euroopan komission kanssa ja yhteisöt ovat yhdessä rahoittaneet projekteja, joiden tarkoituksena on ollut torjua lapsiseksimatkailua. Tarkoituksena on ollut esimerkiksi tuottaa ohjeistuksia hallituksille, kansainvälisille järjestöille, matkanjärjestäjille, hotelleille, lentoyhtiöille, yhdistyksille, medialle sekä matkailijoille siitä, miten lapsia tulisi suojella. Sen lisäksi nämä kehittivät myös kaksi erilaista koulutusmallia peruskouluja, lukioita sekä yliopistoja varten, jotta myös nuorempia opiskelijoita voidaan valistaa lasten oikeuksista, kestävästä matkailusta sekä lasten kaupallisesta hyväksikäytöstä. Näin pystyttiin varmistamaan tuleville matkailualalla työskenteleville ihmisille pohja näiden asioiden käsittelyyn. (UNWTO 2014.)

Marraskuussa 2008 UNWTO aloitti yhteistyössä Unicefin, ILO:n sekä monien matkailualan toimijoiden kanssa kampanjan nimeltään Don't let Child Abuse Travel, joka

suomeksi käännettynä tarkoittaa, että ”älä anna lasten hyväksikäytön matkustaa”. Kampanjan tarkoituksena on ollut järjestää matkailualan toimijoille materiaalia, joista löytyy konkreettisia ehdotuksia siitä, miten he voivat suojella lapsia kaupalliselta hyväksikäytöltä. (UNWTO 2014.)

3.4 IBCR

IBCR (The International Bureau for Children’s Rights) on kansainvälinen ei valtiollinen organisaatio, joka on perustettu vuonna 1994 Montrealissa Kanadassa. IBCR on vuodesta 1997 asti työskennellyt forumien, koulutusten ja julkaisujen välityksellä lasten seksuaalisen hyväksikäytön estämiseksi, ja se on nopeasti kasvanut suureksi ja tärkeäksi tekijäksi kansainvälisellä tasolla. Vuonna 2008 IBCR aloitti erityisen ohjelman nimeltään The program to fight sex tourism lapsiseksimatkailua vastaan taistelemiseksi. Tämä ohjelma pyrkii estämään ja vähentämään kanadalaisten lapsiseksimatkailua ulkomaille. Pyrkimyksenä on muun muassa lisätä tietoisuutta ongelmasta Kanadassa ja maan matkailualan toimijoilla sekä tiedottaa ihmisille lapsiseksimatkailusta seuraavista lainsäädännöllisistä sekä sosiaalisista seuraamuksista. (Ibcr 2013.)

IBCR tarjoaa kursseja sekä koulutuksia lasten oikeuksista esimerkiksi hätätapauksissa, rikoksen todistamisessa, rikoksen uhriksi joutuessa tai joutuessa pakolaiseksi sekä menettelytavoista, joilla näitä oikeuksia voidaan puolustaa. IBCR on myös tehnyt arvioinnin siitä miten lasten seksuaalista hyväksikäyttöä esiintyy esimerkiksi Burundissa. Tämän arvioinnin tekemiseen osallistui yli 340 tyttöä ja poikaa, jotka olivat joko vangittuja, myivät kaduilla itseään tai työskentelivät esimerkiksi palvelijoina kodeissa tai kalastusalalla. Arvioinnista tehdystä raportista saatiin paljon tietoa siitä, minkälaisia henkilöitä on mukana lasten hyväksikäyttötapauksissa, millaisissa paikoissa hyväksikäyttöä enimmäkseen tapahtuu, miten lapset päätyvät uhreiksi ja miten tällaisia tapauksia voitaisiin estää. Järjestö on myös kehittänyt työkaluja tutkimuksia varten, erilaisia kyselyitä tiedonhankintaa varten sekä hankkineet lakidokumentteja joiden avulla näitä tutkimuksia ja tiedonhankintaa voidaan helpommin tehdä. (Ibcr 2013.)

3.5 APLE

APLE, joka tulee ranskan kielen sanoista Action Pour Les Enfants, on kambodzalainen kansalaisjärjestö, jonka tehtävänä on taistella lasten seksuaalista hyväksikäyttöä vastaan. Yhteistyössä espanjalaisen kansanjärjestön Global Humanitarian kanssa APLE on aloittanut PROTECT-projektin Kambodzhassa tukemaan hankettaan. Vuodesta 2003 asti APLE on työskennellyt tiiviissä yhteistyössä kansallisten sekä kansainvälisten viranomaisten kanssa suojellakseen lapsia sekä tunnistaakseen ja kohdatakseen lasten hyväksikäyttäjät ja erityisesti lapsiseksimatkailijat. (Aplecambodia 2014e.)

Vuonna 2005 APLE laajensi toimintaansa Microsoftin sekä Ison-Britannian lähetystön avulla Kambodzan pääkaupungista Phnom Penhistä rannikkokaupunki Sihanoukeilleen. Siitä lähtien PROTECT-projekti on toiminut yhteistyössä laajemmilla alueilla paikallisten toimijoiden kanssa. Vuonna 2007 APLE avasi kolmannen toimipisteensä Siem Reapissa, kun se sai ensimmäisen kerran rahoitusta järjestöltä nimeltään Terre des Hommes Netherlands. Tämä toimipiste on nykyään tärkeä toimija Kambodzan lasten suojelun kannalta, varsinkin lapsiseksimatkailijoita vastaan. (Aplecambodia 2014e.)

APLEN visiona on, että kaikki lapset olisivat vapaita kaikista lasten hyväksikäytön muodoista. Tehtävänään he pitävät lasten hyväksikäytön vähentämistä ennaltaehkäisemällä sitä, suojelemalla lapsia sekä tiedottamisella rangaistuksista. Tavoitteena heillä on myös tietoisuuden levittäminen, matkailualalla työskentelevien ihmisten kouluttaminen sekä hyväksikäytön uhrien suojeleminen tarjoamalla heille sekä sosiaalista että psykologista tukea ja antamalla heille lainopillista apua. Lisäksi järjestö haluaa tuoda esiin hyväksikäyttäjille annettavia rangaistuksia olemalla tiiviissä yhteistyössä lainvalvojien kanssa. APLE auttaa lainvalvojia kehittämään ennakoivia tutkimuksia ja avustavaa myös uhrien pelastustehtävissä sekä ratsioissa, joissa etsitään hyväksikäyttäjiä. (Aplecambodia 2014a.)

APLE uskoo työssään oikeuden puolustamiseen ja hyväksikäyttäjien tuomiseen oikeuden eteen. Heillä on käytössään etsiviä, jotka jatkuvasti tutkivat mahdollisia hyväksikäyttötapauksia ja tekevät tiiviisti yhteistyötä Kambodzan poliisin sekä muiden maiden poliisien kanssa. Järjestö auttavaa operaatioissa joissa rikoksia selvitetään ja auttavat myös poliisivoiman kouluttamisessa jotta poliisit osaavat toimia mahdollisissa hyväksi-

käyttötapauksissa. Jossain tapauksissa hyväksikäyttäjiä ei kuitenkaan voida tuoda oikeuden eteen Kambodzassa, joten APLE tekee yhteistyötä monien muiden maiden poliisivoimien kanssa, kuten Australian, Belgian, Kanadan, Ranskan, Saksan sekä Sveitsin ja lisäksi myös Yhdysvaltojen maahanmuutto- ja tullivoimien kanssa. APLE on kehittänyt myös omistautuneen ja kattavan tiedottajien verkoston koko Kambodzan alueelle. Nämä henkilöt on koulutettu huomaamaan kaikki epäilyttävä käytös ja ilmoittamaan siitä välittömästi eteenpäin, jotta poliisi voi puuttua asiaan mahdollisimman nopeasti. Tämän systeemin avulla apua voidaan tarjota lapsille ympäri Kambodzaa. (Aplecambodia 2013d.)

APLEn sosiaalityön osasto tarjoaa pelastetuille lapsille tukea, turvaa ja hyvinvointipalveluja siihen asti, kunnes tapaus on selvitetty ja oikeuden päätökset tehty. Sosiaalityöntekijät antavat lapsille välittömästi tukea, kun lapsi on pelastettu sekä myös tutkimusten aikana, kun poliisi haastattelee lasta. Lasta tuetaan myös oikeudenkäynnin aikana, häntä autetaan oikeudellisissa asioissa ja hänelle turvataan majoitus. Koska seksuaalisen hyväksikäytön uhriksi joutuminen on hyvin traumaattinen kokemus ja voi jättää jälkeensä pysyviä psykologisia vaurioita, sosiaalityöntekijät pyrkivät myös vähentämään näitä vaikutuksia lapsen mieleen. Kun oikeudenkäynti on ohi, sosiaalityöntekijät auttavat lapsia myös koulutuksellisisissa, fyysisissä, henkisissä, sosiaalisissa sekä monissa muissa asioissa. Kun lapset on tunnistettu, auttavat sosiaalityöntekijät heitä myös olemaan yhteydessä perheeseensä ja palaamaan kotiinsa, jos se on mahdollista. (Aplecambodia 2013c.)

Lakiosasto työskentelee sosiaalityön osaston kanssa tarjoten lapsille ammattimaista apua lakiasioissa yrittäen samalla vähentää traumojen syntymistä lapsille ja heidän perheilleen. He työskentelevät lapsien oikeuksien suojelemiseksi, antavat neuvoja poliisivoimille etsinnöissään, valvovat oikeuden toimia ja tekevät valituksia, kun kansainväliset vaatimukset eivät täyty. Lisäksi he pyrkivät tekemään oikeussalista paremman paikan lapsille kuten järjestämällä, ettei lapsen välttämättä tarvitse kohdata hyväksikäyttäjää enää oikeussalissa. Lisäksi APLEn lakiosasto auttaa muita maita tilanteissa joissa hyväksikäyttäjää syytetään kotimaassaan Kambodzassa tehdystä rikoksesta. Järjestö esimerkiksi välittävää tapauksiin liittyviä oikeuden asiakirjoja ja todistusaineistoa muihin maihin ja järjestävä yhteyden uhriin. (Aplecambodia 2013b.)

Informaation levittäminen on yksi APLEn tärkeimmistä toimista. Erilaisten kampanjoiden avulla järjestö tiedottavaa ihmisille lasten hyväksikäytön vaaroista ja siitä, miten kannattaa toimia, jos kohtaa epäilyttävää toimintaa. Kouluttajat puhuvat lapsille, lasten vanhemmille, kansalaisjärjestöille, paikallisille viranomaisille ja monille muille levittääkseen tietoa lasten hyväksikäytöstä. 24 tuntia vuorokaudessa toimiva puhelinlinja epäilyttävien tapausten varalle on myös tärkeä apu lapsiseksimatkailun vähentämisessä. Kuka vain voi nimettömästi soittaa mihin aikaan tahansa epäilyttävää toimintaa kohdatessaan ja näin apu saadaan välittömästi tilanteeseen. (Aplecambodia 2013.)

3.6 Terre Des Hommes

Terre des Hommes on järjestö, joka pyrkii lopettamaan lasten hyväksikäytön kehitysmaissa. Se työskentelee 65 eri maassa Etelä-Amerikassa, Itä-Afrikassa, Etelä-Aasiassa sekä Kaakkois-Aasiassa. Järjestö on perustettu jo 1960-luvulla ja sen päätoimisto sijaitsee Haagissa. Lisäksi sillä on oma toimistonsa jokaisella alueella jossa se toimii ja se tarjoaa hätäapua myös maissa joissa sillä ei ole toimistoja (Terre des Hommes 2014.)

Saavuttaakseen tavoitteensa lasten hyväksikäytön lopettamiseksi Terre des Hommes on kehittänyt toimintaansa neljässä eri projektissa. Nämä projektit ovat lasten hyväksikäytön lopettaminen, koulutuksen parantaminen, terveydenhoidon parantaminen sekä heidän yhteiskunnallisen sekä taloudellisen tilanteen parantaminen. Terre des Hommes on myös tehnyt kampanjan, jossa on pitkän aikaan torjuttu lapsikauppaa ja kaikkia tilanteita joissa lapset joutuvat liikkumaan ympäriinsä. Järjestö pyrkii auttamaan pakolaisia, siirtolaisia, katulapsia, turvapaikan etsijöitä, kidnapattuja lapsia, orpolapsia ja kaikkia lapsia, joilla ei ole paikkaa minne mennä. Tämä kampanja on nimeltään Destination Unknown joka suomeksi käännettynä tarkoittaa tuntematonta määränpäättä. Kampanjan tarkoituksena on ollut lisätä ihmisten tietoisuutta asiasta näyttämällä, miten lasten oikeuksia on rikottu, kun heillä ei ole ollut suojaa sekä tarvitsemiaan asioita kuten ruokaa. He myös kehittävät ratkaisuja siihen miten lapsia voisi suojella ja auttaa matkallaan määränpäähensä. (Terre des Hommes 2014.)

Terre des Hommes tiedostaa, että lasten hyväksikäyttöä voi tapahtua missä vain, mihin aikaan tahansa ja kaikissa kulttuureissa. He ovat huolissaan tapauksista, joissa hyväksikäyttöä on tapahtunut jopa järjestöissä tai yrityksissä, jotka tuntevat hyväksikäyttöä vastaan. Terre des Hommesin mukaan tällaisia tapauksia on ollut historian aikana useita. Tämän takia yhtenä projektina Terre des Hommesilla on jakaa sekä sen omille työntekijöilleen että yhteistyökumppaneidensa työntekijöille tietoa siitä, miten lapsia voidaan suojella, miten riskejä voidaan vähentää ja mitä pitäisi tehdä, jos epäilee hyväksikäyttöä. He ovatkin sitä mieltä, että heidän työntekijät ovat nykyään paremmin tietoisia lasten hyväksikäytön riskeistä ja että myös lapset itse ovat tietoisempia ilmiöstä kuin aikaisemmin. Tämän tietoisuuden lisääntyminen on myös aiheuttanut asenteen muutoksia jokaisen henkilön omaa vastuuta ja lapsien hyväksikäytön riskejä kohtaan. Myös epäilyistä hyväksikäyttötapauksista ilmoittaminen on lisääntynyt. Sen lisäksi että, Terre des Hommes pyrkii suojelemaan lapsia hyväksikäytöltä, se pyrkii suojelemaan lapsia myös ympäristöllisiltä ongelmilta kuten ilmansaasteilta sekä saastuneelta vedeltä. Lisäksi se pyrkii parantamaan lasten oikeuksia ja huolehtimaan siitä että niitä noudatetaan tarkasti. Lisäksi järjestö auttaa köyhyydessä eläviä ja sairauksia saaneita lapsia. (Terre des Hommes 2014.)

Päämääränään Terre des Hommesilla on monia tavoitteita, jotka he haluavat saavuttaa. -Maailkseen he ovat asettaneet maailmaan, jossa kaikki lapset voivat elää vapaina kaikista väkivallan sekä hyväksikäytön muodoista, heitä suojellaan konflikteilta ja katastrofeilta ja he voivat elää rauhassa turvallisessa perheympäristössä. Tavoitteikseen tämän tavoitteen saavuttamiseksi järjestö on asettanut seuraavat toimet:

- kaikkien lapsiin kohdistuvan väkivallan muotojen hävittäminen
- huolehtiminen että lapsia ei turhaan eroteta perheensä huolenpidosta ja siitä että lapset eivät joutuisi kasvamaan laitoksissa
- haitallisen lapsityövoiman käyttämisen lopettaminen
- lasten kanssa solmittujen avioliittojen lopettaminen
- kaikkien syntyneiden lasten rekisteröiminen väestönrekisteriin
- varmistaminen että kaikilla valtioilla on hyvät valmiudet sekä toimivat menetelmät lasten suojeluun ja että näitä toimia käytettäisiin kaikkina aikoina, myös hätätapauksissa. (Terre des Hommes 2014.)

3.7 UNICEF

UNICEF on vuonna 1946 perustettu Yhdistyneiden kansakuntien erityisjärjestö, joka työskentelee heikoimmassa asemassa olevien lasten hyväksi. Yli 190 maassa toimivan järjestön palveluksessa työskentelee yli 10 000 henkilöä, ja UNICEF onkin yksi maailman vaikutusvaltaisimmista lastenjärjestöistä. Järjestön työ perustuu YK:n lapsen oikeuksien sopimukseen, jonka tärkein tavoite on turvallisuuden, terveyden, koulutuksen ja tasa-arvon takaaminen kaikille lapsille. Alun perin UNICEF oli lyhenne nimestä United Nations International Children's Emergency Fund, mutta vuonna 1954 nimi muutettiin sen nykyiseen muotoon ”United Nations Children's Fund”. (Unicef 2013.)

UNICEF toimii maailmanlaajuisten, alueellisten ja kansallisten yhteistyöverkoston kautta lasten seksuaalisen hyväksikäytön sekä lapsikaupan estämiseksi. Keskeisimpinä tavoitteina UNICEFilla on saada aikaan muutoksia lakeihin ja toimintatapoihin. UNICEF pyrkii vahvistamaan myös lasten turvaverkkoja kuten koulunkäyntiä. Se on lapsille perustavanlaatuinen turvaverkko ja myös yksi lasten perusoikeuksista. Silti on monia lapsia, etenkin köyhien perheiden tyttöjä, jotka eivät pääse kouluun, ja tämän epätasa-arvon poistamiseksi UNICEF tekee työtä. Kaduilla eläville lapsille UNICEF järjestää turvapaikkoja ja epävirallista opetusta. (Unicef 2013.)

Toinen tärkeä turvaverkko on lastensuojelu. UNICEF auttaa valtioita vahvistamaan lastensuojelumekanismejaan. On myös tärkeää, että vaikeuksissa olevat perheet saavat tukea ja viranomaisilla on keinoja puuttua naisiin ja lapsiin kohdistuvaan väkivaltaan ja auttaa väkivallan uhreja. Lisäksi UNICEF toteuttaa asenteenmuutoksia vauhdittavia kampanjoita ja kouluttaa lapsia sekä aikuisia lapsen oikeuksista. UNICEF auttaa paikallisia toimijoita löytämään seksikaupan uhriksi joutuneita lapsia ja päästämään heidät vapauteen. Tukipalveluita normaalielämään palaamisen helpottamiseksi on kehitetty ja kun mahdollista, UNICEF auttaa lapsia ja nuoria palaamaan takaisin kotiin. Kouluikäiset lapset UNICEF pyrkii ohjaamaan kouluun ja vanhemmat lapset ohjataan hankkimaan ammatillisia taitoja, joiden avulla on mahdollista ansaita rahaa. (Unicef 2013.)

Yksi hyvä esimerkki Thaimaassa tehdystä aloitteesta on ollut Nuorien uran kehitys-ohjelma, joka aloitettiin lasten hyväksikäyttöä ennaltaehkäiseväksi toimeksi. Projekti aloitettiin vuonna 1995 Unicefin Thaimaan osaston sekä Pan Pacific-hotelli Bangkokin toimesta ja silloin ohjelmaan osallistui vain yhdeksän nuorta. Sitten ohjelma on kasvanut suuresti ja avustaa nyt yli 550 nuorta 17:ssä eri Thaimaan provinssissa. Projektin suosio ja tuki on kasvanut huomasti ja nykyään 17 eri hotellia Thaimaassa tukee tätä projektia. Ohjelmaan kuuluu 20 viikkoa kestävä koulutusohjelma hotellien järjestämissä tiloissa haavoittuvassa ja heikossa asemassa oleville nuorille. Koulutusohjelmassa nuorille opetettiin englannin kielen perusoppia, elämäntaitoja kuten seksuaalikasvatusta, tietoa aidsista, taitoja työhaastatteluihin, tietoa lasten perusoikeuksista ja suojelusta. Projekti on ollut hyvin onnistunut ja suurin osa siihen osallistuneista nuorista on saanut työpaikan. (Unicef 2013.)

4 Tutkimusmenetelmä ja aineisto

Tässä luvussa kerron tutkimusmenetelmistäni sekä aineistoni keruusta. Opinnäytetyössäni käytän tutkimusmenetelminä laadullista eli kvalitatiivista tutkimusta sekä sisällön analyysiä.

4.1 Kvalitatiivinen tutkimus

Kvalitatiivinen eli laadullinen tutkimus tarkoittaa tutkimusta, jossa pyritään ymmärtämään tutkittavaa asiaa tutustumalla asiaan kokonaisvaltaisesti ja saamalla syvempi käsitys tutkimuksen kohteesta kuin esimerkiksi määrällisellä tutkimuksella. Tämä tarkoittaa usein tilan antamista haastateltavien henkilöiden näkökulmille ja ajatuksille. Haastateltavalle annetaan tilaa kertoa omista kokemuksistaan, tunteistaan ja mielipiteistään.

Laadullisten menetelmien käyttö yleistyi 1970-luvulla yhteiskuntatutkimuksessa ja 1980-luvulla kasvatustieteissä. Laadulliset tutkimukset pyritään pitämään yleensä hypoteesittomina eli niissä pyritään etenemään mahdollisimman vähin ennakko-oletuksin. On kuitenkin vaikeaa täysin päästä kaikista ennakko-oletuksista, ja sen vuoksi ne olisi tärkeä tiedostaa, jotta niitä voi käyttää esioletuksina. Yksi laadullisen tutkimuksen tehtävistä onkin auttaa luomaan uusia hypoteeseja mahdollisille myöhemmille määrällisille tutkimuksille. (Tilastokeskus 2007.)

Laadullista tutkimusta tehdessä tarvitaan sekä taustateoriaa aineiston arvioimista varten sekä tulkintateoriaa jotta, osataan muodostaa oikeat kysymykset ja tiedetään millaista aineistoa etsitään. Laadullisessa tutkimuksessa käytetään usein harkinnanvaraista otantaa, joka tarkoittaa sitä, että tutkittavia yksilöitä ei valita kovinkaan suurta määrää. Valituita myös tutkitaan perusteellisesti, ja aineiston laatu on tärkeää. Aineiston tulisi kuitenkin olla tarpeeksi kattavaa riippuen analyysin ja sen tulkinnan tyypistä. Joskus kuitenkin jopa yksi tutkittava riittää laadullisessa tutkimuksessa. Laadullisessa analyysissä pyritään tekemään yleistyksiä sekä päätelmiä aineistosta esiin tulevien asioiden perusteella. Tilastolliseen yleistämiseen laadullisessa tutkimuksessa ei pyritä, mutta sen sijaan yritetään tutkimustuloksista nostaa esiin merkityksellisiä teemoja. Laadullisessa tutkimuksessa tutkimustehtävä voi muuttua tutkimuksen edetessä, kun taas määrällisessä tutkimukses-

sa tutkimusongelmat määritellään jo etukäteen hyvin tarkasti ja yksityiskohtaisesti. (Kvalimotv 2014.)

Sisällönanalyysi on tutkimusmenetelmä jonka avulla voidaan tehdä päätelmiä aineiston sisällöstä ja sen olemuksesta. Menetelmän tavoitteena on kuvata aineiston jakautumista luokkiin ja kategorioihin ja se on työväline, jolla voidaan tuottaa uutta tietoa ja uusia näkemyksiä. Tutkittava aineisto voi olla miltei mitä tahansa kunhan sitä voidaan koota, havainnoida ja analysoida. (Metodix 2014.)

4.2 Tutkimuksen toteutus

Haastattelut yleisesti tarkoittavat organisoitua keskustelua kysymysten ja vastausten muodossa. Teemahaastattelulla on ennalta päätetty tarkoitus, ja se toteutetaan avoimena keskusteluna. Nimensä mukaisesti siinä käytetään aiemmin pohdittuja teemoja. Teemahaastattelussa voi joko seurata näitä valmiita teemoja tarkasti tai vaihtoehtoisesti antaa keskustelun edetä omalla painollaan eteenpäin. Tarkoituksena on antaa tilaa haastateltavan omille kokemuksille sekä ajatuksille. Haastattelijan on kuitenkin tärkeää pitää huolta, ettei haastattelu karkaa aiheesta, jotta sitä voi verrata muihin tutkimuksen tuloksiin. Kaikkia ennalta päätettyjä teemoja ei välttämättä tarvitse käydä samassa laajuudessa läpi kaikkien haastateltavien kanssa, eikä niitä välttämättä käydä myöskään läpi samassa järjestyksessä. Teemahaastattelu sopii parhaiten tilanteisiin joissa yritetään selvittää asioita vähemmän tunnetuista tai uusista ilmiöistä ja asioista. Haastateltavat olisi teemahaastattelussa tärkeä valita huolellisesti ottaen huomioon kenellä voisi olla laajasti tietoa ilmiöstä. (Hirsjärvi & Hurme 2001, 47-48.)

Lähetin haastattelupyyntöjä yhteensä kahdeksaan eri organisaatioon tai yritykseen sekä viidelle henkilölle, jotka työskentelevät jotenkin lapsiseksimatkailun vähentämisen saralla. Organisaatioita olivat esimerkiksi Suomen Unicef ja Ruotsin Ecpat ja yrityksiä esimerkiksi Aurinkomatkat sekä Finnmatkat. Pyyntöistäni kuitenkin useisiin vastattiin niin ettei organisaatiolta löydy aikaa vastata kysymyksiini tai eivät ole tarpeeksi tietoisia lapsiseksimatkailuun liittyvistä asioista, että uskoisivat osaavansa vastata kysymyksiini. Tjäreborg oli ainoa yritys, joka välittömästi ilmoitti halukkuutensa vastaamaan kysymyksiini. Sen lisäksi Finnmatkat ohjasi minut tutustumaan heidän nettisivustojensa tarjoamiin tietoihin. Monilla muillakin matkanjärjestäjillä oli kuitenkin sivuillansa jon-

kin verran tietoa siitä, miten ne edistävät lapsiseksimatkailun ja muiden vastaavien ilmiöiden torjuntaa. Tutustumalla näihin ja tekemällä sisällönanalyysiä sain siis jonkin verran tietoa kunkin yhtiöiden toimintatavoista. Haastatteluotantani on sen verran pieni, ettei siitä saamiani tietoja voi kovinkaan paljon yleistää, mutta toisaalta uskon, että monissa suomalaisissa yrityksissä on samanlaisia toimintamalleja lapsiseksimatkailun vähentämisen avuksi, joten toivon niiden jonkin verran avautuvan haastattelun sekä yritysten nettisivuilta löytämieni tietojen avulla. Mutta koska työni aiheena on se mitä maailmalla tehdään lapsiseksimatkailun vähentämiseksi, on pääpaino työssäni kuitenkin sisällönanalyysillä ja isojen järjestöjen tiedotteista löytämilläni asioilla.

5 Tutkimustulokset

Tässä luvussa kerron tuloksista jotka ilmenivät tutkimuksestani. Esittelen myös henkilön jota haastattelin tutkimustani varten, sekä yrityksen jota hän edustaa.

5.1 Haastateltavan esittely

Haastattelin tutkimustani varten Tjäreborgilla työskentelevää Arja Pucilowskia. Tjäreborg on Suomen kolmanneksi suurin matkanjärjestäjä miltei 200 000 vuosittaisella matkustajallaan, ja se kuuluu Thomas Cook Group konserniin, joka on yksi maailman johtavista kansainvälisistä matkanjärjestäjäkonserneista. Suomessa Tjäreborg aloitti toimintansa vuonna 1966. Haastattelu suoritettiin puhelimitse ja sen lisäksi että nauhoitin haastattelun, tein myös muistiinpanoja haastattelun aikana. (Tjäreborg 2014)

5.2 Yleisyys ja leviäminen

Haastateltavani totesi ettei lapsiseksimatkailu ilmiönä ole heidän yritykselleen kovinkaan tuttu, sillä yritys ei ole törmännyt vielä yhteenkään epäilyttävään tapaukseen. Juuri tästä syystä yritys ei usko ilmiön olevan kovinkaan yleinen. Haastateltava kuitenkin kertoo, ettei yritys ole tietoinen siitä, miten laajoille alueille ilmiö on levinnyt tai kuinka yleistä se on. Kun kysyin, millaisia lapsiseksimatkailun kohde- tai lähtömaita hän uskoisi maailmalla olevan, vastasi haastateltava, että koska Tjäreborgilla ei omakohtaisia kokemuksia asiasta ole voi hän mainita vain yleisessä tiedossa olevia kohdemaita, kuten Thaimaa, Dominikaaninen tasavalta ja muut Karibian maat.

5.3 Konkreettiset toimet lapsiseksimatkailun estämiseksi

Haastatteleman henkilö Tjäreborgilla kertoi yrityksen aloittaneen yhteistyön Ecpat-järjestön kanssa jo vuonna 1999. Tjäreborg ja sen sisaryhtiöt ovat ottaneet Ecpatin käytössäänökset osaksi toimintaansa ja esimerkiksi Ecpat-järjestöstä tiedottaminen kotimaassa ja ulkomailla työskentelevälle henkilökunnalle on osa yrityksen koulutusoh-

jelmaa. Sen lisäksi haastateltava kertoo, että hotellit, yhteistyökumppanit sekä Tjäreborgin henkilökunta sekä lomakohteissa että Suomessa tietävät tarkalleen, miten pitää toimia, jos epäilee jotain lapsiseksimatkailuun liittyvää. Asiakkaille kerrotaan Ecpatin toiminnasta niissä kohteissa, jotka tekevät yhteistyötä Ecpatin kanssa, ja lisäksi myös hotellit ja muut yhteistyökumppanit ovat sitoutuneet noudattamaan Ecpatin laatimia käytössäännöksiä. Tjäreborgin kaikki Euroopan ulkopuoliset lomakohteet sekä Bulgaria noudattavat näitä Ecpat:n säännöksiä. Tjäreborg on ollut mukana myös hankkeissa joissa on pyritty auttamaan esimerkiksi Brasilian katulapsia pääsemään pois kaduilta löytämällä heille asuntoja. Haastateltava kehottaa kaikkia matkustajia ilmoittamaan esimerkiksi matkanjärjestäjälle tai viranomaisille välittömästi kohdatessaan epäilyttävää toimintaa ja muistuttaa että asia on kaikkien vastuulla ja jokaisen tulisi toimia järkevästi asian suhteen.

Tjäreborg on myös mukana Reilun matkailun yhdistyksen ja lasten perusoikeudet ry:n toteuttamassa Liian pahaa ollakseen totta –hankkeessa. Hankkeen tarkoituksena on lisätä suomalaisten matkailijoiden sekä matkailualan toimijoiden tietoisuutta lapsiseksimatkailusta. Liian pahaa ollakseen totta -hankkeen internetsivuilla on listattu monia asioita, joita tavallinen matkailija voi tehdä auttaakseen lapsiseksimatkailun vähentämisessä. Tärkeintä tietysti on ilmoittaa kaikki epäilyttävät tapaukset viranomaisille, mutta tärkeää on myös valita eettisiä matkanjärjestäjiä sekä palveluntarjoajia ja tukea heidän toimintaansa. Ei myöskään ole oikein antaa kohdemaassa asuville lapsille rahaa, makeisia tai mitään muutaakaan, eikä myöskään ottaa kuvia heistä, sillä mitä tutummaksi lapset tulevat tuntemattomien aikuisten kanssa käytyjen kanssakäymisien kanssa, sitä helpommin he lähtevät myös sellaisten tuntemattomien aikuisten matkaan, jotka eivät ole lapsille vaarattomia. Omia tietojaan lapsiseksimatkailusta on myös hyvä jakaa eteenpäin ystäville ja tuttaville, sillä mitä useampi tietää mahdollisimman paljon ilmiöstä, sitä useampi myös tunnistaa epäilyttävät tapaukset. Tjäreborgin lisäksi Liian pahaa ollakseen totta kampanjaa tukemassa ovat myös Finnmatkat, Finnair, Aurinkomatkat, Smal, Pelastakaa lapset ry, Eckerö Line, Rantapallo, Mondo, Apollo-matkat, Unicef, Tallink Silja Line, Viking Line, Kaleva Travel sekä Lumipallo. (Liian pahaa ollakseen totta 2014.)

Myös monet muut suomalaiset matkanjärjestäjät tekevät yhteistyötä Ecpat-järjestön kanssa. TUI Nordic aloitti yhteistyön Ecpat:n kanssa vuonna 1977 ensimmäisenä mat-

kanjärjestäjänä ja tähän konserniin kuuluu esimerkiksi Finnmatkat. Samoin kuin Tjäreborg, myös Finnmatkat ilmoittaa internetsivuillaan sopineensa toimintamallista jota käytetään epäilyissä hyväksikäyttötapauksissa ja ohjaa asiakkaita myös toimimaan kohdatessaan epäilyttävää toimintaa. Tärkeintä on ilmoittaa epäilystä paikalliselle poliisille, tai vaikka paikalla oleville oppaille, jotka voivat viedä asian sitten eteenpäin. Finnmatkoilla on myös sopimuslauseke lapsiseksikaupan torjunnasta, jossa esimerkiksi hotellisopimus voidaan purkaa välittömästi, jos hotellin havaittaisiin sallineen alueellaan lasten seksuaalista hyväksikäyttöä. Asiakkaita myös informoidaan Finnmatkojen toimesta esimerkiksi internetin, esitteiden ja kohdeopaskirjasten välityksellä. Tietoa Finnmatkojen toiminnasta jaetaan myös matkakohteiden yhteistyökumppaneille kuten poliisille, ravintoloitsijoille ja baarinpitäjille. Valitettavasti on myös monia matkanjärjestäjiä, joiden internetsivuilta en löytänyt minkäänlaista tietoa siitä, miten ne käsittelevät mahdollisia lapsiseksimatkailu tapauksia. (Finnmatkat 2014.)

5.4 Tulevaisuus

Haastateltavani Tjäreborgilla kertoi heidän jatkavan tulevaisuudessa samalla linjalla lapsiseksimatkailun vähentämisessä. He haluavat Tjäreborgilla varmistaa että sekä heidän asiakkaidensa että kohdemaissa asuvia lapsia suojellaan mahdollisimman hyvin seksuaaliselta hyväksikäytöltä, väärinkäytöltä ja laiminlyönneiltä. On siis tärkeää tehdä työtä kaikenalaisen hyväksikäytön ja väärinkäytön estämiseksi. Lisäksi Tjäreborgilla aiotaan pitää huolta siitä että kaikilla heidän työntekijöillään ja kollegoillaan on tarvittavat työkalut, taidot ja keinot puuttua kaikkiin edellä mainittuihin asioihin. Haastateltava ei usko lapsiseksimatkailun olevan kasvava ilmiö, vaan luottaa toimenpiteisiin joita tehdään ilmiön estämiseksi. Haastateltavalla ei oikeastaan ole tietoa tulevasta lapsiseksimatkailun kohdemaista koska eivät olleet tavanneet lapsiseksimatkailua missään kohteistaan. Ongelmina nyt ja tulevaisuuden lapsiseksimatkailun vähentämisen kannalta haastateltava näkee mahdollisten hyväksikäytön epäilyjen vaikean tunnistamisen. Varsinkin kun matkanjärjestäjät eivät suoranaisesti ole tekemisissä ongelmatilanteiden kanssa, vaan vastuu epäilyttävien tilanteiden huomaamisesta jää pääosin kohdemaissa työskenteleville henkilöille, yrityksille ja viranomaisille. Haastateltava tahtoi vielä peräänkuuluttaa että tällaisen asian torjumisessa jokaisella on oma vastuunsa, ja että kaikkien pitäisi ymmärtää että milloinkaan lapsiin ei saisi kajota.

5.5 Organisaatiot

Tutustumalla useisiin kymmeniin nettisivuihin ja tekemällä sisällön analyysiä löysin monia järjestöjä ja organisaatioita jotka tekevät töitä lapsiseksimatkailun vähentämiseksi. Järjestöjä joita löysin ja jotka valitsin työtäni varten ovat Ecpat, The Code, IBCR, APLE, Terre des Hommes, Unicef sekä UNWTO. Näistä järjestöistä suurin osa toimii lähinnä ulkomailla, sillä Suomessa lapsiseksimatkailu on hyvin pieni ongelma. Kuitenkin esimerkiksi Ecpatilla ja tietysti Unicefilla on oma toimipisteensä myös Suomessa jossa pyritään hillitsemään esimerkiksi Suomesta Venäjälle tai Viroon kohdistuvia seksimatkoja.

Kaikilla näistä järjestöistä on omat tapansa työskennellä lapsiseksimatkailua ja muuta lasten hyväksikäyttöä vastaan, mutta kaikista järjestöistä löytyy myös yhtäläisyyksiä. Yksi tärkeimmistä tavoitteista kaikilla järjestöillä on asian tuominen esille ja siitä tiedottaminen ihmisille. He haluavat ihmisten tietävän mistä on kyse, ja kuinka se vaikuttaa esimerkiksi uhreihin. Lisäksi he antavat neuvoja ihmisille sekä yrityksille miten toimia tilanteessa jossa huomaavat lapsiin kohdistuvaa hyväksikäyttöä, ja siinä miten ihmiset ja yritykset voivat auttaa ilmiön vähentämisessä. On tärkeää tiedottaa ihmisille lapsiseksimatkailusta jotta he tapauksen vastaan tullessa osaisivat reagoida siihen, mutta myös jotta he kykenisivät tunnistamaan asian, ja uskaltaisivat puuttua siihen. Monilla järjestöillä ja yrityksillä oli internetsivuillaan myös tietoa siitä miten matkailijan kuuluisi käyttäytyä matkakohteiden paikallisten lasten kanssa, jotta lapset eivät tulisi liian tutuiksi ulkomaalaisten aikuisten kanssa, oppisi luottamaan näihin, ja samalla luottaisi helposti myös hyväksikäyttäjiin.

Toinen konkreettinen toimenpide jota moni järjestö käyttää on työntekijöiden ja matkailualan toimijoiden kouluttaminen ja sen varmistaminen että he osaavat toimia tapauksissa joissa epäillä lapsiseksimatkailua, tai muissa lasten hyväksikäyttöön liittyvissä tapauksissa. Monet järjestöt järjestävät kursseja ja koulutuksia matkailualan työntekijöille ja tarjoavat tietoa ja materiaaleja matkailualalla toimiville yrityksille jotta he voivat kouluttaa omaa henkilökuntaansa. Monet järjestöt tekevät tutkimuksia lapsiseksimatkai-

lusta ja siitä miten ja missä sitä esiintyy juuri että voitaisiin tiedottaa siitä enemmän ja asia olisi useampien ihmisten tiedossa. Uhrien suojeleminen ja hyväksikäyttäjien kiinnisaaminen ja rankaiseminen löytyi myös usean järjestön tavoitteista. Osa järjestöistä kertoi etsinnöistä ja ratsioista joita he tekevät yhteistyössä paikallisten poliisien kanssa löytääkseen ja tuodakseen hyväksikäyttäjät tuomiolle. Järjestöt ja hallitukset myös pyrkivät saamaan läpi mahdollisimman monia lakeja joiden avulla lapsia on helpompi suojella ja hyväksikäyttäjiä tuomita.

Monet järjestöt auttavat uhreja tarjoamalla heille tukea, suojaa, asuinpaikan, lainopillista apua, koulutusta sekä ruokaa. Monissa tapauksissa lapsia voi olla vaikea tunnistaa useiden maiden puutteellisten väestönrekistereiden vuoksi, mutta jos lapsi saadaan tunnistettua ja hänen mahdollinen perheensä löydetään, pyritään lapsi aina palauttamaan takaisin kotiinsa. Useat järjestöt ja hallitukset pyrkivät vähentämään lapsiseksimatkailua ja muita lasten kaupallisen hyväksikäytön muotoja sulkemalla bordelleja ja monissa maissa on luotu lakeja joiden mukaan maiden on mahdollista syyttää henkilöitä lasten hyväksikäytöstä vaikka se ei olisikaan lailla kielletty maassa jossa hyväksikäyttö on tapahtunut. Useilla järjestöillä on myös erilaisia ohjeistuksia joita yritykset sitoutuvat noudattamaan ryhtyessään yhteistyöhön järjestön kanssa. Yritys saa järjestöltä apua ja ohjeita ja samalla hyvää julkisuutta ja luotettavuutta, sillä monet nykyajan matkailijat arvostavat suuresti matkailualan yrityksiä jotka tukevat kestävä matkailua. Jos yritys ei kuitenkaan noudata järjestön laatimia säännöksiä on järjestöllä mahdollisuus poistaa yritys yhteistyökumppaneistaan.

6 Johtopäätökset

Tulin tutkimuksessani siihen tulokseen, että lapsiseksimatkailu on edelleen sellainen aihe josta ei puhuta yhtä avoimesti kuten monista muista matkailualaa koskettavista ongelmista. Mielestäni jo se miten vaikeaa haastattelujen saaminen aiheesta oli kertoo siitä, että asiasta ei välttämättä haluta puhua, vaan on helpompaa vaieta asiasta kuin ryhtyä toimiin asian tiimoilta. Lisäksi uskon että monet yritykset eivät tahtoneet tulla haastatelluksi lapsiseksimatkailun vähentämisestä sillä eivät tunne tekevänsä tarpeeksi asian eteen, eivätkä halua tuoda tätä asiaa ilmi. Uskon myös että monet yritykset eivät halunneet vastata haastatteluuni sillä eivät halua missään muodossa tulla yhdistetyksi niinkin negatiiviseen asiaan kuin lapsiseksimatkailu, vaikka kyseessä onkin sen vähentäminen. Kiinnostusta Suomessakin lapsiseksimatkailun torjuntaan löytynee paljon, mutta kun resursseja ongelman torjuntaan on suunnattu suhteellisesti vähemmän kuin monissa muissa maissa, jää ilmiö auttamatta vähemmälle huomiolle kuin monet muut ongelmat. Kiinnostuksesta ilmiötä kohtaa kertoo mielestäni se että monet yritykset ovat tarttuneet tilaisuuteen tehdä yhteistyötä järjestöjen kuten Ecpat, sekä aloitteiden kuten Liian pahaa ollakseen totta kanssa, vaikka eivät välttämättä olekaan koskaan törmänneet yhteenkään lapsiseksimatkailu tapaukseen. Näkisin että ilmiö on jokseenkin epätuttu suomalaisille yrityksille siksi koska suomessa ilmiötä ei näy. Suomessa ei ole kaaduilla lapsia eikä täältä löydy bordelleja tai sellaisia hotelleja tai baareja mistä niitä voisi löytää. Monet eivät kuitenkaan välttämättä ota huomioon sitä että suomessakin on seksimatkailijoita, he vain lähtevät suomesta muihin maihin, eivätkä tule tänne muista maista.

Maista joissa lapsiseksimatkailua esiintyy enemmän löytyy myös enemmän yrityksiä ja järjestöjä jotka työskentelevät hyvinkin aktiivisesti vähentääkseen ilmiötä. Erilaisia toimijoita on useita kymmeniä, ja vaikka monilla on samanlaisia tavoitteita ja toimenpiteitä joita he toteuttavat, ovat ne kaikki kuitenkin jotenkin erilaisia. Osa työskentelee vain omassa maassaan estäen lapsiseksimatkailua konkreettisemmin toimin kuten etsimällä hyväksikäyttäjiä ja suojelemalla ja auttamalla uhreja. Osa taas työskentelee ympäri maailmaa tehden enemmänkin asioita jotka koskettavat koko maailmaa, kuten jakavat tietoa ja ohjeistuksia, tekevät tutkimuksia ja keräävät avustuksia. Kaikilla järjestöillä ja yrityk-

sillä yhteistä kuitenkin on se että he pyrkivät saamaan mahdollisimman monia yhteistyökumppaneita työnsä avuksi. Tämä onkin mielestäni hyvin tärkeä osa lasten suojelua sillä siten tietoa saadaan leviämään ja asia tulee tutuksi useammille ihmisille ja yrityksille.

Uskoisin että kaikki nämä eri järjestöt sekä yritykset ja aloitteet yhdessä luovat hyvän pohjan lapsiseksimatkailun torjumiselle, mutta uskon myös että torjumiseen liittyviä ongelmia on silti paljon. Maailmassa on vielä paljon matkailijoita jotka eivät tiedä lainkaan lapsiseksimatkailun merkitystä, eivätkä osaa reagoida siihen jos se tulee heitä vastaan. Vaikka tiedettäisiinkin ilmiöstä ei välttämättä sitä kohdatessa osata tai uskalleta puuttua siihen, koska voidaan ajatella että se on kyseisessä maassa normaalia. Ongelmana ovat myös oman maansa sisällä tai naapurimaihin matkailevat lapsiseksimatkailijat joiden on paljon helpompi jäädä huomaamatta kuin esimerkiksi länsimaista Aasian maihin matkaavien lapsiseksimatkailijoiden. Lapsiseksimatkailu myös muuttuu jatkuvasti samalla kun muu maailmakin muuttuu. Kun valvontaa, tiedottamista sekä lakeja lisätään maissa joissa tiedetään lapsiseksimatkailua esiintyvän hyväksikäyttäjät etsivät uusia ja syrjäisempiä kohteita joihin he voivat matkata. Kun hotellit ja matkanjärjestäjät tiukentavat sääntöjään ja kehittävät uusia toimintatapoja hyväksikäyttäjien kiinnisaamiseksi, lapsiseksimatkailijat kehittävät uusia tapoja varata matkoja internetin kautta muiden lapsiseksimatkailijoiden kanssa tai avustuksella ja keksivät muita paikkoja kuin hotelleja yöpymispaikoiksansa. Nämä ovat sellaisia asioita jotka lapsiseksimatkailua torjuvien toimijoiden täytyy ottaa tulevaisuudessa ja jo nytkin huomioon ja kehittyä tarpeen mukaan. Ongelman laajuutta ei myöskään varmasti oikeasti tiedetä kun otetaan huomioon se että monissa maissa väestönrekisteröinti on siinä pisteessä ettei lasten lukumääriä millään voida tietää.

Näkisin että niin kauan kun maailmassa on maita joissa esiintyy köyhyyttä, korruptiota sekä muita vastaavia ongelmia lapsiseksimatkailua tulee aina esiintymään. Niin kauan kun kadulta ja bordelleista löytyy hyväksikäytettäviä lapsia, löytyy myös lapsiseksimatkailijoita, mutta jos hyväksikäytettäviä lapsia ei enää ole löydettävissä ei lapsiseksimatkailijoillakaan ole paikkaa jonne matkustaa. Vaikka köyhempien valtioiden ongelmat saataisiinkin joskus kitkettyä siihen pisteeseen että lapsien ei enää tarvitsisi rahan puutteen vuoksi ryhtyä lapsiprostituoiduiksi, ei ongelmasta kuitenkaan päästäisi kokonaan eroon sillä jäljelle jäisi vielä lapsikauppa muut hyväksikäytön muodot. On tärkeä ottaa

huomioon että lapsikauppa, lapsiseksimatkailu, lapsiprostituutio ja kaikki lasten kaupallisen hyväksikäytön muodot ovat yhteydessä toisiinsa ja ruokkivat toisiaan. Onkin tärkeä muistaa että näitä ilmiöitä torjuessa ei riitä että keskittyy yhteen hyväksikäytön muotoon, vaan ne kaikki pitää ottaa huomioon jotta saataisiin tuloksia.

Mielestäni opinnäytetyöni aihe on erittäin laaja kattaessaan koko maailmassa olevat yritykset ja järjestöt ja heidän työnsä. Olen sitä mieltä että samankaltaisen opinnäytetyön olisi voinut tehdä vain yhdestä järjestöstä tai valtiosta ja heidän toimistaan lapsiseksimatkailun estämiseksi ja siitäkin olisi saanut kattavan työn. Uskon kuitenkin että sain laadittua kattavan peruspohjan siitä millaisia toimenpiteitä maailmalla yleisesti käytetään lapsiseksimatkailun torjumiseksi. Jos joku joskus tahtoo tutustua johonkin tiettyyn maahan tai järjestöön tarkemmin antaa työni hyvän yleiskuvan maailman toimista sellaiseen työhön valmistautuvalle. Olisin myös toivonut että olisin päässyt haastattelemaan enemmän yrityksiä tai järjestöjä jotka jotenkin liittyvät lapsiseksimatkailuun ilmiönä, mutta valitettavasti se ei tällä kertaa ollut mahdollista. Ihannetilanteessa olisin haastatellut Ecpat järjestöä, Suomen Unicefia sekä joitain matkanjärjestäjiä suomessa ja ulkomailla. Olen kuitenkin sitä mieltä että tekemässäni työssä pääpaino joka tapauksessa on sisällönanalyysillä sillä sitä kautta on varmasti mahdollista löytää eniten tietoa. Ainoa ongelma siinä on että kaikkien järjestöjen ja yritysten sivuilla tieto ei välttämättä ole kaikkein tuoreinta.

Lähteet

Abcnews 2007.

Luettavissa: <http://abcnews.go.com/thelaw/Story?id=3385318&page=1> Luettu: 1.2.2014

Aple Cambodia 2014a. Investigation Luettavissa:

<http://aplecambodia.org/investigation/> Luettu: 20.10.2014

Aple Cambodia 2014b. Legal aid. Luettavissa: <http://aplecambodia.org/legal-aid/> Luettu: 19.10.2014

Aple Cambodia 2014c. Rescues and victim aftercare. Luettavissa:

<http://aplecambodia.org/rescues-and-victim-aftercare/> Luettu: 21.10.2014

Aple Cambodia 2014d. Trainig Luettavissa: <http://aplecambodia.org/training/> Luettu: 19.10.2014

Aple Cambodia 2014e. Who we are. Luettavissa: <http://aplecambodia.org/who-we-are/> Luettu: 18.10.2014

Cpiu 2013 Luettavissa: <http://www.cpiu.us/child-sex-tourism/> Luettu: 15.2.2014

Kuvio 1: Defence for children 2013. Sivü 29. Luettavissa:

<http://www.defenceforchildren.nl/images/13/166.pdf> Luettu: 16.4.2014

Docstock 2013 Luettavissa: <http://www.docstoc.com/docs/3815086/Global-Child-Sex-Tourism-Children-as-Tourist-Attractions-by-Susan> Luettu: 2.3.2014

Douglas, N. 2001. Special interest tourism. Melbourne. John Wiley & Sons Australia, Ltd.

Ecpat 2013a. Faqs, child sex tourism. Luettavissa:
<http://www.ecpat.net/faqs#childsextourism> Luettu: 1.3.2014

Ecpat 2013b. History. Luettavissa: <http://www.ecpat.org.uk/content/history> Luettu: 1.2.2014

Ecpat 2008. Combating child sex tourism. Luettavissa:
http://www.ecpat.net/sites/default/files/cst_faq_eng.pdf Luettu: 14.3.2014

Ecpat 2009a. Report: Luettavissa:
http://www.ecpat.net/sites/default/files/ECPATWCIIIRReport_FINAL.pdf sivu 14
Luettu: 21.5.2014

Ecpat 2009b. Sexual exploitation of children in tourism. Luettavissa:
http://resources.ecpat.net/EI/Publications/CYP/Child-Friendly_Child%20Sex%20Tourism_2009.pdf Luettu: 2.2.2014

Ecpat 2013 What we do. Luettavissa: <http://www.ecpat.net/what-we-do> Luettu: 25.3.2014

Finnmatkat 2014. Sosiaalinen vastuu. Luettavissa: <http://www.finnmatkat.fi/tietoa-finnmatkoista/kestava-matkailu/socialt-ansvar/sociala-stodprojekt/> Luettu: 21.10.2014

Hirsjärvi & Hurme 2001, tutkimushaastattelu: Teemahaastattelun teoria ja käytäntö. 47-48. Yliopistopaino, Helsinki

Ibcr 2013. Luettavissa: <http://www.ibcr.org/eng/home.html> Luettu: 14.6.2014

Kvalimotv 2014. Aineiston määrä ja tutkittavat. Luettavissa :
http://www.fsd.uta.fi/menetelmaopetus/kvali/L6_2.html Luettu: 17.9.2014

Liian pahaa ollakseen totta 2014. Luettavissa: <http://liianpahaaollakseentotta.fi/ohjeet-matkailijalle/> Luettu: 19.10.2014

Metodix 2014. Sisällönanalyysi. Luettavissa:
http://www.metodix.com/fi/sisallys/01_menetelmat/01_tutkimusprosessi/02_tutkimisen_taito_ja_tiedon_hankinta/09_tutkimusmenetelmat/30_sisallönanalyysi Luettu: 18.11.2014

Ohchr 2013. Unated nations human rights, combating child sex tourism. Luettavissa:
<http://www.ohchr.org/EN/NewsEvents/Pages/ChildSexTourism.aspx> Luettu: 13.8.2014

Pretection project 2010. Luettavissa: http://www.protectionproject.org/wp-content/uploads/2010/09/JHU_Report.pdf Luettu: 12.9.2014

The richest 2014. The most popular destinations for sex tourism. Luettavissa:
<http://www.therichest.com/rich-list/most-popular/10-of-the-most-popular-destinations-for-sex-tourism/> Luettu: 14.3.2014

Terres des Hommes 2014. Keeping children safe. Luettavissa:
<http://www.terredeshommes.org/causes/keeping-children-safe/> Luettu: 17.10.2014

Tilastokeskus 2007. Laadullisen ja määrällisen tutkimuksen erot. Luettavissa:
<http://tilastokeskus.fi/virsta/tkeruu/01/07/> Luettu: 29.9.2014

Tjäreborg 2014. Yritystietoa. Luettavissa: <http://www.tjareborg.fi/yritystietoa>. Luettu: 22.10.2014

Unicef 2013. Luettavissa: <http://www.unicef.fi/unicef> Luettu: 5.4.2014

Unwto 2014 Protection of children in tourism. Luettavissa:

<http://ethics.unwto.org/en/content/protection-children-tourism> Luettu: 1.10.2014

Liitteet

Liite 1.

ECPAT:N KÄYTTÄYTYMISOHJEISTUS

ECPAT:n käyttäytymisohjeistuksen omaksunut ja allekirjoittanut matkanjärjestäjä tekee seuraavaa taistelussa lapsiin kohdistuvaa seksikauppaa ja seksimatkailua vastaan:

1. Omaksuu lapsiin kohdistuvan seksimatkailun vastaisen toimintaperiaatteen
2. Kouluttaa koko henkilöstönsä toimimaan lapsiin kohdistuvaa seksikauppaa vastaan
3. Lisää hotellisopimuksiin lausekkeen lapsiin kohdistuvan seksikaupan yhteisestä torjunnasta
4. Tiedottaa asiasta asiakkaitaan asiasta esimerkiksi esitteellä, lennon aikana ja kotisivuillaan.
5. Informoi matkakohteen yhteistyökumppaneita myös käyttäytymisohjeesta.
6. Raportoi vuosittain lapsiin kohdistuvan seksimatkailun vastaisista toimistaan.

(The Code 2011)

